

[Grünbaum.]

selve skatten; så får alle samme fordel i kroner og øre for samme præmie for betaling til en livsforsikring, børneopsparing, eller hvad det nu er, uanset indkomstens størrelse. Her vil jeg gerne pege på, at denne tanke tidligere har været fremført fra radikal side, hvor man har foreslået, at man for disse ikke-omkostningsbestemte fradrag lavede en sådan ordning, og derfor vil jeg gerne slutte dette med at opfordre til, at vi i det udvalgsarbejde, der nu skal foregå, kan få et samarbejde om at finde en løsning, der er mere retfærdig end den ordning, man har nu.

Stetter: Vi kan takke finansministeren for dette forslag. Det er i nøje overensstemmelse med vore ønsker om at søge den private opsparing stimuleret, og vi finder, at der er tale om en rimelig ajourføring af beløbsrammen fra de nuværende 2.500 kr. til 3.000 kr.

Hr. Grünbaum foreslog et fast fradrag i selve skatten; der kunne naturligvis siges meget om et sådant forslag, og det er der også gjort i tidens løb. Der er naturligvis fordele, men der er også mange ulemper forbundet med et sådant forslag, og vi kan ikke gå ind for en ændring i denne retning. Tænk blot på de mange funktionærer, der er beskæftiget i private virksomheder, og som i mange henseender selv skal sørge for deres kapitalforsikringer. Det er for dem rimeligt, synes jeg, at der er et forhold mellem deres løn og fordelene ved fradraget. Men vi er naturligvis parat til at behandle dette forslag i et udvalg.

Jeg kan på min gruppes vegne anbefale det af finansministeren fremsatte forslag om ændringer i loven om beskatningen af renteforsikringer m. v.

Niels Andersen: Der er ikke udfoldet væsentlige bestræbelser for at komme frem til en revision af fradragsjungen, sådan som det blev udtrykt af hr. Grünbaum. Det, der her er forslag om, er ganske enkelt en ajourføring af et beløb, således at dette beløb, der forhøjes fra 2.500 til 3.000 kr., er i overensstemmelse med den økonomiske udvikling, der har fundet sted.

Hr. Grünbaum var inde på betragtninger i forbindelse med opsparingslovgivning, og

det skal siges, at der har været talt og skrevet meget om dette spørgsmål gennem årene. Man har vel med nogen ret fra socialdemokratiets side fremhævet, at opsparingsordninger, som giver en gevinst til opsparerne i samfundet, hovedsagelig gavner de mennesker, der har den største indkomst, og skal betales af de mennesker, der har en lav indkomst. Det er vel i og for sig rigtigt. Men denne ordning, som jo har bestået — ikke med det samme beløb, men selve princippet — i dansk skattelovgivning igennem en lang, lang årrække, tror jeg har betydet en væsentlig opsparing i samfundet som helhed. Jeg tror ikke; der er ret mange i det danske samfund, der ikke har en livsforsikring eller en forsikring af anden karakter, som kan komme ind under dette beløb, og derfor tror jeg nok, at det, man opsparer under denne ordning, virkelig er nyopsparing, førstegangsopsparing, sådan at man kan sige, at det har virket samfundsgavnligt for den økonomiske og den finansielle udvikling i vort samfund.

Jeg vil gerne på venstres vegne give tilsagn om et hurtigt og velvilligt arbejde i udvalget med det foreliggende lovforslag.

Helge von Rosen: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale forslaget om forhøjelsen fra 2.500 kr. til 3.000 kr., en forhøjelse, som kun er en ajourføring, endda vistnok knap og nap svarende til prisudviklingen. Det er en teknisk ajourføring, kunne man kalde den, som er logisk med det renteforsikringssystem, som er gældende.

Jeg vil, ligesom hr. Grünbaum bebudede, men ikke helt overholdt, ved denne lejlighed se væk fra spørgsmålet om det totale renteforsikringskompleks. Det er jo en meget vidtgående historie. Hvis man skal se kritisk på dette forslag, er spørgsmålet jo, hvorvidt man skulle benytte lejligheden til at se på hele renteforsikringskomplekset, og jeg kan da ikke andet end give hr. Grünbaum ret i, at det kan tiltrænges. Det er et meget uoverskueligt kompleks, uoverskueligt ikke alene for den, der skal læse og forstå det, men først og fremmest i sine virkninger.

Bedømmelsen, som hr. Grünbaum var inde på, af den større eller mindre beskatning af små og store indtægter kunne man vel også udvide til en betragtning over livs-